

LP 13. Implicațiile manageriale ale creșterii economice la nivel de unitate sanitară.

În contextul economiei de piață, avantajul competitiv aparține entităților/unităților care promovează libera inițiativă și performanță. Ei sunt în măsură să se adapteze la cerințele pieței, prin implementarea inovației, a tehnologiilor, a structurilor organizatorice, și, implicit, la formarea competențelor.

Afacerile reușite aparțin entităților care adoptă o strategie bazată pe responsabilitate economică și socială, au scos în evidență opt caracteristici comune ale unei concepții strategice eficiente:

- a acționa sistematic ;
- a rămâne apropiat de clienți și a învăța de la ei;
- a încuraja inovația și a genera „campionii”;
- a trata resursele umane ca o bursă a calității și productivității;
- a mobiliza întregul personal în jurul unei valori cheie;
- a promova o structură organizatorică simplificată, în ideea că cele mai bune firme au un număr redus de eșaloane manageriale;
- a preleva rigoarea, suplețea și autonomia față de valorile centralizate;
- a rămâne în cadrul afacerilor cunoscute, al competențelor validate de practică.

În realitate, trecerea de la cunoașterea principiilor manageriale la aplicarea lor, reprezintă esența managementului eficient. Concepția managerială a omului de afaceri stă la baza planului său de acțiune care presupune elaborarea soluțiilor economice, tehnice și strategice optime, identificarea competențelor existente într-un colectiv și stabilirea responsabilității indivizilor, motivarea acțiunii lor, și, nu în ultimul rând, controlul acțiunilor întreprinse și obținerea rezultatelor scontate.

Managerul este cel care proiectează afacerea, fixează obiectivele și elaborează strategiile, organizează activitatea și îi motivează pe oameni să se angajeze în realizarea obiectivelor, stabilește norme de performanță și evaluează activitatea întreprinderii în raport cu aceste norme, formează oameni și îi sprijină să-și dea măsura competenței lor.

Toate acestea, converg a recunoaște că managementul este nu doar o știință, care se poate învăța, ci și o artă, care necesită angajarea în permanență a unui proces de autoformare. Astfel, un manager performant trebuie să aibă formată o gândire strategică prin spirit puternic inovator, abordarea sistematică a problemelor și aptitudinile practice necesare conducerii, făcând față unor înalte exigențe intelectuale, care să știe să combine în mod concret leadership-ul cu faptele, cu calculele necesare și intuiția.

Diverse însușiri ale unui conducător eficient:

Capacități intelectuale: suplețea minții și vivacitate intelectuală pentru a identifica problemele, partenerii, concurența, beneficiarii și pentru a selecționa și a sintetiza informațiile pertinente.

Respectul de sine presupune cunoașterea profundă și realistă a propriei personalități, dar și încredere în sine, echilibru, flexibilitate, colaborare, conștientizare a ceea ce are de făcut.

Deschiderea spre ceilalți impune manifestarea interesului și a respectului sincer pentru parteneri, hotărârea de a le acorda maximum de încredere, de a ști să comunice cu ei, de a demonstra voința și capacitatea lucrului în echipă.

Perspectiva este identificată cu facultatea de a stăpâni afacerea în întregul său și cu puterea de concentrare asupra esențialului.

Obiective și rezultate preconizate a fi atinse. Un rol considerabil îl au în acest caz inițiativele ce conduc la realizarea obiectivelor chiar și în situații care comportă risc și incertitudine. Aceasta

presupune un spirit dezvoltat de a întreprinde acțiuni noi, precum și perseverență de a le finaliza prin decizii adecvate, prin asumarea responsabilităților.

Multe din calitățile managerului au fost evidențiate cu mult timp în urmă de primii teoreticieni ai managementului care se referă la însușirile intelectuale și morale ale managementului, menționând cu prioritate: inteligența, judecata, tactul, cinstea, energia, fermitatea, educația și, în ultimul rând, sănătatea. Pe lângă aceste însușiri considerate indispensabile unui manager, el mai deține: modestia, generozitatea, sensibilitatea, abilitatea și imaginația creatoare. În același timp, managerul trebuie să dispună de cunoștințe profesionale, psihologice și sociologice. În măsura în care este disponibil și apropiat de subordonați, el trebuie să posede discernământul de a-i evalua și capacitatea de a-i mobiliza întru realizarea obiectivelor.